

A TARTALOMBÓL:

A Föld Napja a Corvin Máttyás Alapiskolában ❖ Vidám gútai emberek ❖ A költészet napja ❖ Az egyediség varázsa ❖ A mezőgazdaság fejlődése ❖ Szoboravatás

Tehetségtől a talentumig

„Mindenki tehetséges lehet, „csak“ meg kell találni, hogy ki – miben az.“ Rozsnyón a történelmi városháza dísztermében zajlott 2008. április 12–13-án a szlovákiai magyar pedagógusok XIV. Országos Találkozója. A rendezvény fő témája: a tehetségfejlesztés – tehetséggondozás volt. A kétnapos szakmai konferencián ismert professzorok, kutatók, egyetemi tanárok előadását kísérhette figyelemmel a 3–400 fős tanítói gárda.

-CSI-

Czeizel Endre orvosgenetikus mellett Balogh László tanszékvezető, Mező Ferenc egyetemi adjunktus, Csermely Péter és Gyarmathy Éva egyetemi tanárok és Miloš Novák tanügyi hivatalvezető boncolgatták a tehetség fogalmát, körülményeit.

A rendezvény kísérő programja: „Művészeti oktatás a gútai Magán Szakközépiskolában – kiállítás az iskola növendékeinek alkotásaiból“ elnevezéssel folyt.

Michelangelot idézve – „behozták azt a tömböt és benne volt Dávid, én csak a fölösleget leszedtem.“ – a bevezető gondolatok után talán mindenki számára világossá válik, miért a gútai magániskola és miért most kapott helyet ezen a szakmai találkozón. Már a kiállítás megnyitójára előtt is be-bekukkantottak a kiállítóterembe a jelenlévő tanárok, akik kivétel nélkül elismerően szóltak az alkotásokról.

A tárlaton idén 3 szak került bemutatásra: az egyedülálló művészománc, a katedrálisok ékét alkotó ólom (vitrázs) üveg és a több ágazatot magába foglaló grafika. A képek mellett több domborművet is láthatott a műkedvelő közönség, hisz a terülj-terülj asztalkán virágos zománcozott tányérok, gyertyatartók, ékszerek, kincsesláda, vitrázsüvegérem és mécsesstartó sorakozott.

Vitrázsüveg tárgyaink közül a finoman megmunkált tükörben láthatta magát a szemlélődő, emellett ablakszemek – szentekkel, női alakokkal –, a magyar címer és üvegóra rendeződött egymás mellé.

A grafikák közül monotípiákat, linó-

metszeteket, plakáttervet, ceruzarajzot, festményt, számítógépes grafikát vizsgálhattak meg.

Legszélesebb témaköri palettája a zománcalkotásoknak volt. Itt az egyházi ihletésű darabok mellett teret hódított a magyarság néhány szimbóluma (címer, csodaszarvas, turul madár, szabadságharc ábrázolás). Növendékeink életűen ábrázolták kedvenc írójukat, sztárjaikat, esetenként önmagukat is a zománcképeken. Helyett kapott a természetábrázolás és az absztrakció is.

Úgy éreztem, Szokol Dezső mérnök, alapító tulajdonos és Murányi György igazgató úr szavain „csüngött“ a közönség, várva az új információkat. Szokol mérnök úr az indulásról és a célul kitűzött értékekről beszélt, míg az igazgató úr a jelenlegi helyzetet vázolta fel, válaszolva a feltett kérdésekre.

A találkozó, mint azt már említettem, elméletben ecsetelte, hogyan kellene kinézni az átfogó, több aspektust figyelembe vevő tehetséggondozásnak a szlovákiai magyar iskolákban. Éppen emiatt volt kuriózum a gútai művészeti magániskola.

Az igazgató úr elmondása szerint mi nem válogatjuk ki a tehetségeket, hanem fejlesztjük a hozzánk jelentkezőket.

Mit is jelent ez a gyakorlatban? Tehetségről akkor beszélünk, ha valakinek az adottságai jobbak, mint az átlagnak, reménységet látnak benne. Iskolánkon a felkészült szakembergárda által valóra is válik/válhat a tehetség s így jutunk el a talentumokig.

(Folytatás a 4. oldalon)

Kiszéztünk a Tündérkerti ovisokkal

„Ég a kiske, lánggal ég, bodor füstje elszáll...“

Kergettük, üztük, zavartuk, sőt felgyűjtöttuk hófehér ruháját és a Dunába dobtuk... persze a Kiske bábunkat. Közben arra kértük a nagy folyót, hogy vigye tőlünk minél messzebbre... mármint a telet. A hófehér ruhába öltöztetett Kiske báb a telet jelképezi, így végre-valahára a helyébe léphet a tavasz. Először úgy nézett ki, hogy igyekeztünk hiábavaló volt, mert a hideg, a hózápor és az eső volt jellemző időjárásunkra. Zsörtölödtünk is rajta eleget. Erőlködve, kínlódva végre kitavasodik. Melegebb van, simogat a napsugár, előbújnak az első színes virágok és a madarak csicsérgése gyógyírként hat összefagyott lelkünkre. A Kiske bábozás, egy régi néphagyomány felelevenítésével üztük a telet a Tündérkerti ovisokkal. Fontosnak tartom a régi néphagyományok őrzését, felelevenítését és a gyermekekkel való megismertetését, hiszen általuk közelebb kerülnek őseink kedves szokásaihoz. Március közepén közösen elevenítettük fel ezt a népszokást. Rongyokból Kiske bábót készítettünk, kivonultunk vele a Duna partjára, felgyűjtöttuk a ruháját, és a folyóba dobtuk. Néhány mondat erejéig szakítottunk időt arra is, hogy felhívjuk a gyermekek figyelmét a tűz és a folyóba esés veszélyeire is. A gyermekekben mély nyomot hagyott az átélt élmény. Sokáig elemeztük még az időjárást. Sokáig mondogatták a gyerekek méltatlankodva, hogy valamit nem jól tettünk, vagy elrontottunk, mert egyre csak hideg van, holott már rég a napocsának kellene melegen sütnie. Végül arra a közös álláspontra jutottunk, hogy a vén Duna még nem vitte elég messzire a bábunkat. Mire a Kiszénk eléri a Duna hátán a nagy tengert, akkorra hozzánk is ideér a jó idő. Talán így történhetett, mert megérkezett a lelket melegítő várva várt tavasz.

Magyarics Szépe Ildikó

VIDÁM GÚTAI EMBEREK

Az erős O. Albert esetei

1. Ha gyengébb az egyik igába fogott állat

Gútán a Telekes-féle házban volt akkor a nagykosma. A gazdák minden év elején itt fogadták fel egy-két szezonnra a szolgálkat. S bár írásos szerződést itt nem szoktak kötni, mégis a „szolgafo-gadás“ napjának nevezték.

O. Albertet bizony sokan szerették volna felfogadni nagy ereje és jámborsága miatt. Ha az egyiknek ígéretet is tett, a másik titokban lebeszélte őt erről, hogy megszerezhesse magának. Ha kitudódott az ilyen csalafintaság, hangos ribillió támadt az érintettek között. Egy alkalommal B Sz. Miklóshoz szegődött el a mi Toldink. A nevezetnek több pár lova, ökörfogata volt, ezeket gondozta, ezekkel szántott-vetett és fuvarozta a szénát. Olyan ember volt ez az Albert, aki olykor két boglya szénát is felrakott kocsijára, bár másoknak ez ritkán sikerült.

Történt pedig egyszer, hogy ökörfogatóval, szénával felpakolt szekeret húzattott a komptól a töltésre. Csakhogy az egyik ökör el-elmaradozott, elnyomta a másik. A szolga minden igyekezete ellenére a töltésoldalon megállt a szekér. Az erős ember nem esett kétségbe. Szép komótosan kifogta a gyengébb állatot és maga bújt a járomba helyette.

No gyerünk, mert még a vacsorát is le-késsük! - szólt oda a másiknak. Nekirugaszkodtak... Egyesült erővel felhúzták a rakományt a töltésre a kíváncsi bá-mészkodók nagy bámulatára, megrökö-

nyödésére... Albert nagy komótosan megtömté a pipáját, ismét járomba került a kifogott ökör. Ők pedig szép komótosan hazaporoszkáltak nehéz rakományukkal.

2. Az új szekér

A mi O. Albertünkkel történt meg a következő eset is. Gazdája új szekeret csináltatott magának. Az ilyen alkalmatosságot rendszerint egy kovácsnál rendelték meg, aki viszont gondoskodott arról, hogy a kocsis farészeit valamelyik ügyes bognármester készítse el. A gazda B. Sz. Miklós az ügyben Józsa János kováccsal kötött egyezséget. Mikor az utolsó löcs és saroglya is a helyére került, nagyon szemrevaló lett a négykerékű alkotmány. Ott állt a kovács udvarán, sokan megbámulták, megcsodálták a két ügyeskezű ember művészi munkáját.

Köves utak akkoriban még nem voltak. Esős napokon az útkátyúkban tengelyig ért a lötye, s éppen ilyen napra esett a kocsis átvételének megbeszélte ideje. Valaki mondta is a kocsis körül boldogan járkáló gazdának:

- Kár lenne e csinos készítményt a dagadó sárban mindjárt összekoszolni!

- Hát ha kár - szólt jámbor mosollyal a szintén ott ögylgő O. Albert - akkor bizony nem sározzuk be!

Szép komótosan kiemelte a fenékdesszkákat, beállt a kocsis közepébe, megfogta az alvázat és lassan, „nyugodtan“ átvitte a gazda közeli udvarába a többmázsás szekeret.

3. A meglepődött kamocsaiak

Egy alkalommal O. Albertünk felnőtt fiával együtt a Kamocsa melletti Vág-szegre igyekezett téli zimankó idején. Tűzifa fuvarozása volt a céljuk. Útközben három kamocsai férfival találkoztak, akik egy irdatlan csökkel (fatönkkel) birkóztak, próbálták „felcincálni“ egy nagy lovasszánra, de eredménytelenül.

- Hé, komámuramék, már csak segítsenek nekünk, úgy látszik kevesen vagyunk rá! - invitálták az arra szekerező gútaikat. Azok megálltak, O. Albert ránézett a tönkre, aztán csak odamondta:

- Hát még ez is valami, hiszen ezt egyedül is felteszem!

Az egyik kamocsai hitetlenkedve visszamorogta:

- No, ha ez sikerülne, vihetné a szánkónkat lovastul, csököstül!

Barátunk nem válaszolt rá semmit. Leugrott a szekerről, a lovakat a fiára bízta, nekigyürkőzött és percek alatt egymaga felhengergette a nehéz tönköt a szánra. Aztán csak úgy félvállról oda-szólt a fiának, hogy üljön át a kamocsai fogatra és hajtson haza a szerzeménnyel. Amikor a fiú szó nélkül teljesítette apja utasítását, a kamocsaiak elkezdtek sopánkodni:

- Az Isten megáldja, már csak nem viszi el a fogatunkat!

Persze, nem vette ígéretüket komolyan, csak meg akarta tréfálni a szájtátva bámuló kamocsaiakat.

*Összegereblyézte:
Juhász Árpád*

Köszönetnyilvánítás

A Hallássérültek Gútai Alapszervezetének vezetősége őszinte köszönetét fejezi ki városunk önkormányzatának, valamint Horváth Árpád polgármester úrnak és Árgyusi Imre alpolgármester úrnak azért a támogatásért, amelyben szervezetünket részesítették.

Megalakulásunk óta ugyanis a városi hivatal tulajdonában lévő Templom téri irodaház emeletén volt a klubhelyiségünk, de mivel tagságunk döntő többsége idős korú ember, akik számára előnyösebb, ha a földszinten beszerezhetik a hallókészülékkel kapcsolatos kellékeket, vagy valamilyen információt. Ezért kértünk földszinti helyiséget, s nagy örömeinkre megta-

pasztalhattuk, hogy városunk önkormányzata megértő segítőkészséggel viszonyul közérdekű szolgáltatást teljesítő szervezetünkhöz, s február végén már be is költözhetünk a méreteiben is előnyösebb klubhelyiségbe. Meggyőződésünk, hogy ez a gyors és kedvező ügyintézés jobb feltételeket biztosít hallássérült polgáraink javára végzett munkánkhoz, és a jövőben hatékonyabban tudjuk őket mentesíteni attól, hogy akár kisebb problémáik intézése érdekében is Komáromba utazzanak.

A Hallássérültek Gútai Alapszervezetének vezetősége nagyra értékeli városunk önkormányzatának eddigi segítőkészségét, s reméljük, támogatásukra a jövőben is számíthatunk.

Kicsindi Károly

Gútai Hírözön – ingyenes helyi havilap. **Felelős kiadó:** Gúta Város Önkormányzata. **Főszerkesztő:** MAYER János. **Szerkesztőbizottság:** SZÁNTÓ Zsuzsanna, FINTA Zoltán, Žofia NAGYOVÁ, KÜRTI Endre, Katarína SZABÓOVÁ, FÚRI Ferenc. **Tördelőszerkesztő:** SALÁTH Richárd. **Korrekció:** BARCZI László. **Nyomja:** SILVESTER Kft. **Regisztrációs szám:** OÚ-ÖVVSaZ/2003-4. **A szerkesztőség címe:** 946 03 Kolárovo, MsÚ, Kostolné nám. 1. **Tel.:** 035/77 71 753, 77 75 820. **Fax:** 035/77 75 832. **E-mail:** janos.mayer@post.sk

Az egyediség varázsa Bruncz János kiállítása a gútai magániskolában

2008. április 21-én a gútai magániskola oszlopgalériájában került sor Bruncz János dél-komáromi faragó mester kiállításának megnyitójára. A felvidéki gyökerekkel is rendelkező iparművész bő három évtizedes alkotói pályát tudhat maga mögött. Aligha meglepő tehát, hogy a kiállítás megnyitójára összesereglett diákok és tanárok a példaképet látták a számos csodálatos mesterművet alkotó Bruncz Jánosban. Mai értékzavaros, a népi hagyományokat már-már elfeledő világunkban éppen az ilyen találkozások nyújthatnak szilárd fogódzót mindannyiunknak, függetlenül attól, hogy a katedra melyik oldalán foglalunk helyet.

A kiállítás megnyitója az iskola diákjai által bemutatott színes kultúrprogrammal vette kezdetét. Ezt követően Murányi György pedagógiai igazgató üdvözölte a megjelent nagyszámú közönséget - iskolánk és a város többi tanintézményének jelen lévő tanárait, diákjait. A kiállított műtárgyak művészi értelmezéséhez Farkas Veronika, a komáromi Limes Galéria igazgatónője nyújtott szakmai kalauzt. Ki-

emelte, hogy minden kiállítás egyben ünnepi alkalom, hiszen ilyenkor az alkotás öröme, varázsa a tárlat látogatóira is átragad – a műtárgyak a művész és a látogatók közös kincsévé válnak. Ebből a közös kincsből születik újjá az érték, amely olyannyira hiányzik a mai világból. A gútai magániskola, köszönhetően az itt tanító kiváló művésztanároknak, éppen erre az értékmegőrzésre, sok esetben értéktelentésre vállalkozik. Ezt a célt szolgálja ez a kiállítás is.

Bruncz János művészetének forrása a magyar néphagyomány. Alkotásaival emléket állít történelmünk nagyjainak, megörökíti a legendákat – a kiállított műtárgyak egyik legszebbike a csodaszarvas legendát bemutató reliéf. Bruncz János művészetét jellemzik az áttört megoldások, a leíró, lírikus hangvétellű plasztikák. A megnyitó résztvevői megcsodálhatták a honfoglalók reneszánsz keretbe foglalt portréit. Petőfi arcképe a művész egyik legjobban sikerült háromnegyedes plasztikája. A mestert meghihlette a balladák világa is: egy fatömbbe faragva több balladát mutat be. A temperával színezett fatömb a középkori mesterek stílusát hagyományozza napjainkra. A művész nagy gondot fordít az ornamentikára, erre szép példa az egyik triptichonon feltűnő ég felé törő virágmotívum. Bruncz János mindig ügyel a léptékre, a pontos mérce nélkülözhetetlen előfeltétele a mesterművek alkotásának. Az iparművészettel ismerkedő tanulóknak éppen ezt kell gondosan elsajátítaniuk.

Bruncz János művészetének varázsát az egyediség adja. Mai világunk mindinkább technicizált, sorozatgyártásra rendezkezik be. Ennek hatásai a művészetet sem kerülik el, gondoljunk csak a számítógépes grafikára. A népi iparművészet korokon átívelően az egyediséget képviseli. Ennek láthattuk szép és tanulságos példáját Bruncz János tárlatán.

Kolek Zsolt

Schola Privata Gutaiensis

Április 11.

A költészet napja

József Attila születésnapján iskolánk, a gútai Corvin Mátyás Alapiskola érdekes programokkal várta a tanulókat. Az egyes foglalkozások nemcsak a kíváncsiságot elégítették ki, hanem hasznos ismeretekkel is gazdagították gyermekeinket. A „Versáradat“ elnevezésű programban a tanulók a legkedveltebb költeményeket szavalták. A kisebbek az előadások után illusztrációkat készítettek a versekhez, a nagyobbak a verselemzéseken kívül a városi könyvtárral együttműködve könyvtári órán vettek részt. Április 14-én a Pázmány Péter Alapítvány támogatásával iskolánkban Zsapka Attila (Kor-Zár) megzenésített verseket adott elő.

Mgr. Hájas Irén,

a gútai Corvin Mátyás Al

nyelvi tantárgybizottságának vezetője

A Föld Napja a Corvin Mátyás Alapiskolában

Tisztelt Szerkesztőség!

Küldünk néhány képet az iskola hétfőn megtartott rendezvényéről. Reméljük, sikerül felhívni a figyelmet a környezetvédelem fontosságára.

A tehetségtől...

(Folytatás a 4. oldalon)

Több előadó is megemlítette: tehetségeket csak tehetségekkel lehet gondozni. Nálunk erre minden lehetőség adott.

Ha a felsorakoztatott tényeket figyelmesen elolvasta a kedves olvasó, akkor a következő gondolata után egyetlen szó fog eszébe jutni: MEGÉRDEMELTE.

Szokol Dezső mérnök, pedagógus 2008. április 12-én, Rozsnyón a szlovákiai magyar pedagógusok XIV. Országos Találkozóján a szlovákiai magyar nyelvű oktatást támogató tevékenységéért a SZMPSZ díjában részesült. A díjat átadta Pék László szervezeti elnök, Ádám Zita, a SZMPSZ szakmai alelnöke és Jókai Tibor központi titkár.

A Murányi György által felolvasott laudáció részletei:

Szokol Dezső 1992-ben alapította a gútai Magyar Tannyelvű Szakmunkásképző Magániskolát. Az iskola megalapításának nem titkolt célja volt a szlovákiai magyar nyelvű szakmunkásképzés megteremtése.

2001 szeptemberétől a szakmunkás-

képző mellett Szokol Dezső megalapította a Magyar Tannyelvű Magán Szakközépiskolát. A két intézmény 2004. szeptember 1-jén összevonásra került, és azóta Magyar Tannyelvű Szolgáltató és Kézművesipari Szakképző Magán-középiskolaként működik.

Az elmúlt 16 év alatt az intézmény Szokol Dezső vezetésével több szerkezeti változáson ment keresztül. A legmeghatározóbb változás 1995-ben történt, amikor szlovákiai viszonylatban egyedülálló iskolaként bevezetésre került a díszománczó iparművészeti szak.

Ezt követően az iparművészeti szakok tudatos bővítése folyt és folyik jelenleg is az intézményben. Ennek köszönhetően a 2007/2008-as tanévben már 5 iparművészeti szak közül választhatnak azok a diákok, akik anyanyelvükön szeretnének iparművészetet tanulni.

(Díszománczó, kovács-iparművész, vitrázsüvegkészítő, grafikus, belsőépítész.)

A Szokol Dezső által irányított iskola történetének 16 éve alatt három teljesen új szakkal járult hozzá a szlovákiai iskolahálózat bővítéséhez.

A vállalkozás a szakmák és szolgáltatások területén érettségivel végződő felépítési szak, a díszománczó, a vit-

rázsüvegkészítő szakok pedagógiai dokumentációi a gútai magániskola által kerültek kidolgozásra.

A gútai magániskola alapítójának, Szokol Dezsőnek az intézményében a 2007/2008- as tanévben 446 diák tanul a szolgáltatást és iparművészetet érintő szakokon.

1991-ben Szokol Dezső mérnök nemcsak álmodta álmait, hanem elkezdte azok megvalósítását is. Kodály szavai indították útnak: „Olyan kevesen vagyunk, hogy a műveletlenség luxusát nem engedhetjük meg magunknak“. Iskolát alapított, mely zászlajára tűzte a művészeti szakok anyanyelven történő oktatását.

Azóta sem vesztett hitéből, s meggyőződéssel vallja, hogy mindenki lehet tehetséges, „csak“ meg kell találni ki - mi - ben az. Az iskola szellemisége által mi, a tantestület pedagógusai is igyekszünk nem csupán magyar-, történelem-, fizika-, matematika szakos tanárok lenni, hanem elsősorban a diákok tanárai.

Tudjuk, látjuk: „Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás, alattad a Föld, fölöt - ted az ég, benned a létra.“

Mérnök úr, gratulálunk!

A mezőgazdaság fejlődése

Ma már elképzelhetetlennek tartjuk, hogy Csallóköz földjét, amin ma építkezünk, autózunk, állatokat tenyésztünk és növényeket termesztünk, egykor egy hatalmas beltenger borította. Nem is gondolnánk, hogy a ma használt mezőgazdasági területeink víztől való lecsapolása egészen az 1640-es évekig nyúlik vissza.

SZÁNTÓ ZSUZSANNA

A vízvezető csatornák építése, valamint a vízszabályozó munkák megvalósításakor jött létre a Csallóközi Vízszabályozási Társulat 1854-ben Bősön, majd a Vág jobbparti és Alsódudvágyvölgyi Ármentesítő és Belvízvezető Társulat Vágsellyén és a Vág balparti Ármentesítő és Belvízszabályozó Társulat Érsekújváron. A 19. században már árvízvédelmi gátakat emeltek Gúta körül. Ezen gátépítés és csatornázás célja a víz leszivároztatása volt a nagyobb dunai erekbe és ágakba. A Gútát körülvevő nagy kiterjedésű mocsárvilág csallóközi részén a császtai és keszegfalusi csatorna nagy területeket csapolt le és fokozatosan lehetővé tette a feltört rétek hasznosítását szántóföldi termelésre.

A századvég a lakosság gyors növekedését hozta, de ezzel párhuzamosan nőtt a szegénység. A gútaiak nagyarányú kitelepítése a tagosítatlan határba 1910-ben már meghaladta a 22%-ot. A "kintlakók" aklokot építettek, amelyeket állattartásra használtak. Századunk első évtizedében az aklokból fokozatosan tanyák keletkeztek, létrehozva az ország-szerte ismert gútai tanyavilágot. A külterjes állattenyésztésben a legelők, kaszálók játszották a főszerepet. A vizenyős rétek lecsapolása, a töltések megépülése, csatornák, kanálisok mélyítése után egyre csökkent a rétek - és részben a kaszálók - nagysága. 1913 után a szénatermelés még hosszú ideig nagyon fontos termelési ág volt. Nem csak az állattartásban volt szerepe, hanem évszázadok hosszú során fontos bevételi forrást is jelentett. A széntát „vendégoldalas”, létrás szekereken szállították a közeli-távoli falvakba, városokba. Így a gútai széna eljutott Érsekújvárhoz, Nyitrára, Szógyénbe, de Komárom, Bábolna és Tata állatai is fogyasztották.

Az 1900-as évek elején a gazdák a növénytermesztésre alkalmas területek 1/3-ad részét minden évben megtrágyázták. Mindenütt a hármas vetésforgó vált gyakorlattá. Az istállótrágyát megbecsülték, a műtrágyát még csak öt helyen a nagyobb gazdaságok alkalmazták. A gabonaneműek közül száza-

dunk kezdetén a búzából termesztettek legtöbbet, majd ezt követte az árpa. Egyre kisebb területeket vetettek be rozssal és zabbal. Fűves területek feltörésével gyarapodott a szántóföldek nagysága, természetesen a szénatermelés rovására. Pótlására napirendre került a takarmánynövények és a keveréktakarmányok termesztése is. Ilyenek a zabosbüköny, lucernás lóhere, árpás lucerna és a here is.

A kapásnövények közül a kukorica termésterülete volt a legnagyobb. Emberi táplálkozásra, baromfi és sertés etetésére hasznosították. Jól megtrágyázott földbe ültették május elején az akkor terjedő szántóföldi kapásnövényt, a burgonyát. A család ételmezésén kívül állatok etetésére hasznosították. Gútán és környékén akkor kezdtek belőle többet termeszteni, amikor megkezdte működését a kisbér-fűzítői keményítőgyár. A századfordulón már terjedt a cukorrépa termesztése is és nagy jelentőséggel bírt a rozskender termesztése, hiszen a vászonkészítés ezt nem nélkülözhetette. A kender helyét fokozatosan a len foglalta el, valamint a Csallóközi járásban több helyen foglalkoztak dohánnyal is. A kertekben, belterületeken borsót, babot, lencsét és lóbabot termesztettek. A 19. század közepétől a Vág torkolatához közeli falvak zöldségtermelésükkel tűntek ki.

Csallóköz gyümölcsfáiról már a 16. században említést tesznek. Akkoriban

vidékünk egy „gyümölcsös kerthez” hasonlított. A hódító törökök szinte megkímélték a gyümölcsösök sokaságát, a diófáultvényekkel együtt. Nem így tettek az osztrák császár hadai. De a magyar ember pótolta a veszteségét, így ismét híressé vált tájaink gyümölcse. Minden község népiskolája mellett faiskolák létesítését rendelik el és kötelezővé tették a tanulókat oktatását a facsémétek nevelésére. A faiskola igazi felvirágzása Litsaer Sándor vezértanító nevéhez fűződik.

Gúta határának természeti viszonyai a halászaton kívül a múltban elsősorban az állattartásnak kedveztek. Tágas mezők, kiterjedt legelők végtelenje biztosított állatainknak élelmet a vegetációs időszakban. Gútán a szarvasmarha állomány 96%-a a magyar szürkemarhához tartozott, hiszen jobban ellenállt a betegségeknek, jobban bírta a víztocsgós legelőt és kiváló igavonó állatnak bizonyult. Ez a fajta lassan kiveszett, egyre jobban módosult az állomány fajtaösszetétele. 1911-ben a magyar szürkemarha már csak 37% volt. A terjedőben levő új nyugati fajták előnye elsősorban a tejhozamban mutatkozott meg. Megyénk a lótenyésztésben az első volt az egész országban. Gútáról a legkorábbi adatunk 1895-ből való, bár előtte is foglalkoztak lótarással. A lovak egy részét igavonásra használták és a nagyobb távolságra lévő földek megművelésére. A gépek fokozatos terjedése következtében lassan csökkent az állomány. A szegényebb rétegek háziállata a tehén mellett a sertés volt. Néhány gazdasági vagy háziállat teljesen hiányzott községünkben. Nem volt szamár, kecske és juh. Baromfitartással a nők foglalkoztak. A tyúkokat, tojást, libákat házilag zsidó tyúkászok vásárolták fel Gútán. Különösen a vízi szárnyasok - libák, kacsák - nevelésére nyújtott jó alkalmat a Kis-Duna vize, a dögösi rész, valamint a falu belterületén található tavak.

Tavasztól őszig kint voltak a tehén- és ökörorsodák, a ménés és a sertésfalkák a „Dögösben”, naponta hajtották ki a fejősteheneket, borjúkat, üszöket az alvégi, felvégi és puruki legelőkre is. Ma már nem is gondolunk arra, hogy azokon a területeken, ahol sétálgatunk, élvezzük a friss levegőt és a napsütést, egykoron állatokat tenyésztettek és legeltettek.

Forrás:

Juhász Árpád:

Gúta és környéke a múlt századokban

Čo hovorí policajná štatistika

Práca policajta je psychicky veľmi náročná. Policajt, okrem toho, že je strážcom zákona, je neraz svedkom mnohých osobných tragédií, čo vyžaduje nielen profesionálny, ale aj ľudský prístup. Na moje otázky odpovedá riaditeľ Policajného zboru v Kolárove, nadporučík Ing. Július Király.

Aká je momentálna situácia z hľadiska kriminality v našom meste?

Od januára evidujeme 177 priestupkov prevažne majetkového charakteru. Okrem toho máme 7 vyhľadaných a 7 objasnených trestných činov.

Z hľadiska úspešnosti ich objasnenia sme v okrese na poprednom mieste.

Dôležitú úlohu v boji s kriminalitou zohráva prevencia. Akým spôsobom dokážete osloviť mládež, ktorá je v súčasnosti vystavená enormnému tlaku negatívnych vplyvov?

Na základných a stredných školách

máme rozbehnutý typový projekt pod názvom Správaj sa normálne. Na tento projekt sú vyčlenení vždy dvaja policajti, ktorí na školách poriadajú besedy a prednášky na rôzne témy. Venujú sa napríklad drogovej otázke, či pravidlám bezpečnej premávky na cestách.

Pre staršiu a strednú generáciu boli drogy neznámym pojmom. Mladá generácia sa žiaľ tomuto problému nevyhla. Ako je to s drogami v našom meste?

Ku dnešnému dňu evidujeme 5 známych trestných prípadov nedovolenej držby a výroby omamných a psychotropných látok.

Ako je to s bezpečnosťou cestnej premávky v Kolárove?

Vieme, že situácia na našich cestách nie je dobrá. Za posledné roky mnohonásobne vzrástol počet motorových vozidiel, kvalita vozoviek však nerástla

úmerne s nimi. Riešenie týchto problémov však nespadá pod naše kompetencie. Čo sa týka bezpečnosti cestnej premávky, vyzývam všetkých vodičov, aby jazdili ohľaduplne a zodpovedne a dodržiavali všetky pravidlá bezpečnej jazdy. Týka sa to aj motorkárov, ktorí s príchodom pekného počasia opäť vyťahli svoje stroje a spôsobujú adrenalin nielen sebe, ale často aj občanom v meste. Ďalej chcem upozorniť občanov, že cyklisti, ktorých je v Kolárove veľmi veľa, sú riadnymi účastníkmi cestnej premávky so všetkými povinnosťami vzťahujúcimi sa na vodičov motorových vozidiel. Mnoho problémov nám spôsobujú práve cyklisti jazdiaci v podnapitom stave. V tomto smere máme v okrese prvenstvo. Ku dnešnému dňu evidujeme 24 dopravných nehôd. Väčšina z nich bola zapríčinená nepozornosťou a rýchlou jazdou vodičov.

Ďakujem pekne za rozhovor!

Katarína Szabóová

Plávali, súťažili, víťazili...

Plavecký výcvik žiakov 1.-4. ročníka ZŠ J.A. Komenského sa konal od 14.4. do 18.4.2008 na plavárni v Komárne. Zúčastnilo sa ho 41 žiakov.

Výcvik sa začal rozdelením žiakov do skupín podľa toho, ako kto vedel, či skôr nevedel plávať. Veľa detí sa ako-tak naučilo plávať a zbavilo sa strachu z vody, čo je dobré. Väčší žiaci sa okrem plaveckých štýlov kraul a prsia naučili skákať z mostíka a potápať sa. Malí žiaci majú v čom pokračovať v nasledujúcom ročníku. Na záver plaveckého výcviku boli preteky. Každý žiak dostal „mokrú vysvedčenie“. Aj plaveckých inštruktorov: uja Karola Bébera a Štefana Fazekasa deti odmenili diplomom za trpezlivosť a odbornú výuku v plaveckých štýloch. Zúčastneným žiakom vďaka za disciplinovanosť a veľkú snahu. Športu ZDAR!

Hviezdoslavov Kubín

22. apríl 2008 bol v ZŠ J.A. Komenského tiež rušný. Na obvodnú súťaž Hviezdoslavovho Kubína prišlo prednášať poéziu a prózu množstvo šikovných detí z okolia. Spomedzi ocenených, ktorí postupujú do okresného kola v Komárne vyberáme mená, ako: **Bianka Csenteová** - 2. miesto a **Dominika Bogárová** - 3. miesto v I. kategórii prednesu poézie.

V II. kategórii prednesu poézie bol najšikovnejší **Viktor Tóth** a aj 2. a 3. miesto obsadili deti zo školy usporiadateľa **Lucia Múčková** a **Kristína Dibalová**.

S prózou si ľahko poradili **Viktória Kicsindiová** - 2. miesto v I. kategórii a **Michaela Pšenáková** - 3. miesto v I. kategórii. V II. kategórii sa poctivou prácou k prvenstvu prebojoval **Patrik Čerňanský**, a to na 2. miesto a **Edina Szabóová** na 3. miesto.

Marika Domjánová bola prvá v prednese poézie v III. kategórii a v tej istej skupine získala 3. miesto **Korina Vasová**.

Szoboravatás

2008. április 19-én Komáromban a Jókai Színház előtt ünnepélyes keretek közt leleplezték és felavatták a tragikus hirtelenséggel elhunyt Kaszás Attila színművész szobrát. A szobor létrehozásához többek között Gúta városa is hozzájárult. A támogató intézmények között szerepel a Schola Privata Gutaiensis és a Corvin Mátyás Alapiskola. A több száz vállalkozó és magán-személy között szintén sok gútai adakozó neve megtalálható. A színvonalas rendezvényen a felvidékieken kívül több magyarországi vendég és színművész is fejet hajtott Kaszás Attila előtt.

Naučte sa o sluchu

Niekoľko faktov o sluchovo postihnutých.

- Mnoho sluchovo postihnutých sa za svoj sluch hanbí.
- Načúvacie aparáty zvýšia mnohým ľuďom kvalitu života.
- Viac než 50 percent všetkých sluchovo postihnutých sú pracujúci ľudia.
- Viac ako jedna tretina všetkých vyše 65 ročných ľudí trpí stratou sluchu.
- Mnoho starších ľudí má sluch poškodený dlhé roky, kým vyhľadá odbornú pomoc.
- 3 percentá všetkých detí na svete je sluchovo postihnutých.
- Deti v súčasnosti počujú horšie, ako kedykoľvek predtým.
- Stúpa počet detí trpiacich stratou sluchu.
- Jedným z dôvodov je vysoká hlučnosť prostredia, ktorému sú deti vystavované.
- 1 z 10 detí začína školskú dochádzku so stratou sluchu.
- Strata sluchu u detí ovplyvňuje jazykový a sociálny vývin.
- Vzrastajúci počet mladých ľudí získa Tinitus, pretože sú denne vystavovaní neprimeranej hlasitej hudbe.
- Strata sluchu nie je len problém, ktorý prichádza s vekom, ale týka sa ľudí každého veku, taktiež, a to v narastajúcom trende, mladých ľudí.

Poznajme svoj sluch

Mierna strata sluchu je väčšinou kvalifikovaná ako strata sluchu v rozmedzí od 26-45 decibelov(db). Ak je niekto dostatočne blízko osoby s miernou stratou sluchu a bude s ňou hovoriť, osoba pravdepodobne nebude mať problémy s porozumením. Ak však hovoriaca osoba bude o niečo ďalej a

v miestnosti bude šum (okolité zvuky z ulice, rozhovor iných osôb a pod.), bude mať osoba s miernou stratou sluchu problémy s porozumením. Taktiež bude mať problémy pri rozhovore s viacerými osobami naraz. Toto môže zásadne ovplyvniť ako medziľudské vzťahy, mieru sociálneho pôsobenia, tak aj dokonca kariéru osoby. Pokiaľ sa budeme snažiť porovnávať sluch a zrak a vplyv poškodenia na rozvoj reči, dospejeme k tomu, že strata sluchu má na rozvoj komunikácie omnoho horší dopad, než strata zraku. Dieťa hluché od narodenia sa nenaučí spontánne hovoriť a nevyvinie sa u neho reč. V prípade získania sluchového postihnutia po vývoji reči, nie je dopad na komunikáciu tak veľký, lebo človek má utvorenú dostatočne veľkú slovnú zásobu, z ktorej môže čerpať. Strata sluchu sa u týchto ľudí odráža predovšetkým na psychike. Problémy nastávajú pri narušení reči v dôsledku nedostatočnej sluchovej kontroly. Sluchovo postihnutý hovorí príliš nahlas, alebo naopak, ticho a môže niektoré slová nesprávne vyslovovať. Vďaka týmto odlišnostiam v reči sú mnohými počujúcimi považovaní za mentálne postihnutých. Sluchovo postihnutí sú si svojich nedostatkov vedomí a často sa preto ani nepokúšajú nadväzovať kontakt s počujúcou spoločnosťou. Bez sluchu sme ochudobnení o ľahšiu komunikáciu s okolím a nemusíme postrehnúť varovné signály pri nebezpečenstve (napr. na ceste a pod.). Ide o situácie, kde si význam sluchu ani neuvedomujeme a predsa sa v nich bez sluchu nezaobídeme. Nedoslýchavosť je typická civilizácia choroba, ku vzniku ktorej spoločnosť často prispieva tým, že žije v pôsobení hluku. Hluchota môže byť spôsobená:

- zápalovým ochorením mozgu,
- poškodením spánkovej kosti,
- toxickým účinkom lieku.

Mgr. Margita Ďurčová

Navštívila nás...

(Pokračovanie zo strany 1.)

Keď sa jej jeden z prítomných opýtal, či ju k založeniu takej veľkej rodiny vedie kresťanská viera, odpovedala pokojne, že nie, len má jednoducho rada deti a vždy sa jej páčili dobré vzťahy a pohoda vo veľkých rodinách, ktoré dovtedy poznala (pochádza z Košíc).

Najviac otázok kládli ženy v súvislosti s hľadaním námetov a inšpirácií k písaniu, boli zvedavé, koľko udalostí je autobiografických a či spisovateľka vedie s vytypovanými ľuďmi rozhovory, aby získala materiál pre svoje knihy. Ona nám prezradila, že mnoho zápletiiek si vymýšľa, ale využíva aj informácie od známych, čerpá z vlastných pozorovaní a námetov, ktoré jej ponúka súčasný každodenný kolobeh života. Keďže píše články aj do denníkov (PRAVDA), stretáva sa s aktuálnymi udalosťami, ktoré sa dejú okolo nás a ihneď si veci, ktoré ju zaujmú zaznamenáva.

Písať začala krátke útvary už ako školáčka, vyhrala súťaž Poviedka roka, okolie ju posmeľovalo k aktivite a tak sa rozpísala, že svoj ženský pohľad na okolitý svet relatívne rýchlo povkladala postupne do štyroch románov. Najviac reakcií zaevidovala na svoj štvrtý román *Nepýtaj sa, kde som*, čo ona sama vysvetľuje dozrievaním svojej pisateľskej zručnosti, adresovaním obsahu diela strednej vekovej – aktívnej a viac intelektuálne zameranej – skupine žien (hovorí o prostredí učiteľskom, podnikateľskom aj psychologicko-liečiteľskom, vkladá aj

dramatické zápletky a rozoberá funkčnosť alebo nefunkčnosť manželských a partnerských vzťahov).

Každopádne Petra Nagyová-Džerengová vo svojich príbehoch poukazuje na to, že pri rozoberaní problémov je dôležité začínať od seba, spoznávať cez rôzne situácie sám seba a neprihliadať na predsudky, konať podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia (ktoré môže mať, samozrejme, rozlične vysokú úroveň). Na otázku, čo si myslí o dnešných deťoch, o ich správaní a záujmoch odpovedala spisovateľka jednoducho: je potrebné mať veľa trpezlivosti k nim, vedieť sa „navliecť“ do ich kože a úprimnejšie a sebakriticky si pospomínať na našich rovesníkov (aj tých nezbednejších) z obdobia nášho vlastného detstva. V kaž-

dom prípade sú dnešné deti veľmi podkuté, čo sa informácií týka, preto je to s nimi stále ťažšie.

Niekoľko vstupov do besedy mala aj naša GUTA TV, ktorá zostrih z nej slúbila zaradiť do pravidelného vysielania káblovej televízie. Potom všetkých prítomných pozvala pani predsedníčka spolku Alžbeta Mršková k prestretým stolom, aby sa občerstvili. Debata tu voľne pokračovala spontánne ďalej a počas nej predložila kronikárka SPSK spisovateľke pripravenú stranu na zápis do nej. Citujeme z neho: „*Ďakujem za milé privítanie, som rada, že som mohla byť Vaším hosťom v Kolárove. Cítila som sa medzi Vami výborne, vďaka za pohostenie - milujem domáce zákusky*“. Petra Nagyová-Džerengová.

V závere besedy si ženy pokúpili ponúknuté tituly románov od spisovateľky s jej vlastnoručným podpisom. Organizátorky besedy (Szabóová, Muržicová, Mršková) podakovali spisovateľke za to, že prijala naše pozvanie a vyzvali ju k písaniu ďalších titulov. My sme jej slúbili, že si ich všetky prečítame, zapriali sme jej veľa rodinného šťastia, Palko Piliši jej odovzdal na znak vďaky kyticu kvetov a všetci sme sa s ňou rozlúčili výdatným potleskom.

Petra Nagyová-Džerengová odchádzala od nás v dobrej nálade, pochválila našu aktivitu a spontánnosť a povedala, že sa medzi nás bude s dobrým pocitom vracieť, ak ju v budúcnosti pozveme.

Oslavy Medzinárodného dňa žien v Spolku priateľov slovenskej kultúry v Kolárove

V súčasnej dobe mnohí, ktorí odsudzujú MDŽ ako prežitok socializmu si možno ani neuvedomujú, kedy a z akých dôvodov tento medzinárodný sviatok vznikol. Pre malé oživenie uvádzam: „Svet si v sobotu (8.3.2008) pripomína MDŽ. Jeho tohtoročnou témou je uctenie Protestu, ktorý sa konal presne pred 100 rokmi v New Yorku. 15-tisíc krajčirok vtedy kráčalo naprieč mestom, pričom žiadali lepšie platy, skrátenie desaťhodinového pracovného času a volebné právo. Na počesť ich štrajku zaviedli od kodaňskej konferencie v roku 1910 Medzinárodný deň žien, ktorý sa oslavuje 8. marca“. (Z webovej stránky denníka SME.)

Volebné právo a kratší pracovný čas sa od tých čias vyriešil, ale platy žien sa ani v 21. storočí nevyrovnávajú platom ich mužských kolegov, pričom žena na svojom poste musí oveľa tvrdsie dokazovať svoje schopnosti.

My dnes podstatu osláv už nevidíme v štrajkoch, ale predovšetkým v malom spestrení všedných dní, krátkym zastavením a spoločným posedením v príjemnej priateľskej atmosfére. Nebolo tomu inak ani v tomto roku. Pozvané podnikateľky - sponzorke a najaktívnejšie členky SPSK sa stretli 8.marca 2008

o 14,00 hod. v klubovej miestnosti spolku. Po úvodnej reči Mgr.Alžbety Mrškovej, predsedníčky spolku, medzi nás zavítali s krátkym kultúrnym programom deti z Materskej školy na ul. Lesnej. Zaspievali, zatancovali a zablahoželali nám. Mnohým z nás vyhrkli slzy dojatia pri ich roztomilom, oduševnenom vystúpení. Následne sme si vypočuli pár uznanlivých viet od pána Ondreja Litvaiho, tajomníka spolku, ktorý vyzdvihol ženu nielen ako matku, ale spomenul i jej dôležité postavenie v rôznych funkciách či povolaniach a najmä jej nenahraditeľné miesto v každodennom živote. Na znak úcty a vďaka sme boli obdarené pekným voňavým klinčekom. Po prípitku sme si pochutili na dobrotách z pripraveného švédskeho stola.

Pri kávičke a zákusoch pokračovala voľná debata. Nechýbalo ani spoločné nôtenie.

Skoré sobotné odpoľudnie sa síce podpisalo pod nižšiu účasť v porovnaní s prechádzajúcimi rokmi, ale účastníci sa na oslave cítili veľmi dobre.

Kolárovo, 20.4.2008
Ing. Helena Svoreňová,
spravodajkyňa SPSK

SLÁVIK SLOVENSKA 2008

18. ročník súťaže Slávik Slovenska 2008 sa niesol v znamení významného okrúhleho jubilea. Pred 100 rokmi (roku 1908) sa na Slovensku v Pezinku narodil náš vynikajúci hudobný skladateľ Eugen Suchoň. Pre kultúrne pozdvihnutie národa upravil mnohé ľudové piesne. Nám Slovákom zanechal veľké dielo, trvalý odkaz pre uctenie si trvalých hodnôt slovenského folklóru. Niektoré skladbičky od neho odzneli z úst našich spevákov, napr: Maličká som..., Škoda ňa, šuhajko.

18. ročník školského kola súťaže Slávik Slovenska 2008 tento rok uvilo 22 speváčikov - slávikov do kytice z krásnych ľudových piesní. Súťaž na našej škole prebehla dňa 9. apríla 2008. Víťazi postúpili na okresné kolo v Komárne.

Výsledky 18. ročníka súťaže v speve ľudových piesní:

I. kategória: 1. miesto – **Kristína Mendanová**
2. miesto – **Viktória Vivien Varga**
3. miesto – **Viktória Kicsindiová**

II. kategória: 1. miesto – **Patrik Čerňanský**
2. miesto – **Klaudia Kisová**
3. miesto – **Barbara Tóthová**

III. kategória: 1. miesto – **Simona Kürtiová**
2. miesto – **Martina Šemetková**
3. miesto – **Silvia Kürtiová**

Deň Zeme v ZŠ J.A.Komenského

22.apríl - Deň Zeme - nebol v živote ZŠ J.A.Komenského ničím ojedinelým. Bol však príležitosťou pre zdôraznenie faktu, že najmä ľudská ľahostajnosť je príčinou väčšiny problémov životného prostredia v globálnom, regionálnom či miestnom merítku.

Aktivita, ktorými sa snažíme našej Zemi pomáhať, sa nesústreďuje len na 22. apríl. Tie sú rozložené na množstvo jarých dní, keď treba pripraviť podmienky zobudzajúcej sa prírode, starať sa o jej vegetačné obdobie a pripraviť ju na nevyhnutné oddychovanie. Ale netýkajú sa len prírody. Uľahčiť Zemi zápasit s problémami, ktoré jej nastolil človek, znamená pomôcť jej aj v oblasti energie, vody, odpadov, zelene, ovzdušia, chrániť ju a hľadať alternatívy v jej využívaní človekom. A u nás - na našej škole - takéto aktivity prebiehajú počas celého školského roka, ba dokonca aj počas prázdnin.

Deň Zeme bol ďalšou príležitosťou na zdôraznenie potreby takéto aktivity vykonávať a dostať ich hlbšie do povedomia nielen žiakov, ale aj širokej verejnosti.

Deň Zeme sme začali reláciou v školskom rozhlase.

Naši najmenší žiaci si do školy pozvali svojich mladších kamarátov zo škôlok. Spolu sadili rastlinky, kreslili svoju predstavu o zdravej Zemi, trénovali zručnosť v jazde na jednoduchých dopravných prostriedkoch, v súťaživých hrách využívali prírodný materiál, svaly si posilňovali na horizontálnom lane a občerstvili sa zdravou vodo-vodou.

Starší žiaci v triednych kolektívoch besedovali o životnom prostredí a hľadali ďalšie možnosti ako mu pomôcť. Z nej vzišli námety, ktoré následne spracujú do vlastného ekokódexu. Skupinku ekologov prijal pán viceprimátor Imrich Árgyusi na mestskom úrade a celú hodinu plodného rozhovoru prejednávali možnosti vzájomnej spolupráce v oblasti životného prostredia v našom meste a jeho najbližšom okolí.

Spoločnou aktivitou menších i starších bolo navliekanie zelených papierových listov na povrázok. Dlhú reťaz z nich vytvorenú sme vo dvoch radoch natiahli medzi pavilóny školy. Pokiaľ to počasie dovolí, ešte dobrých niekoľko dní nám bude pripomínať pekný, pestrý a slnečný tohtoročný Deň Zeme.

OBSAH ČÍSLA:

Oslavy Medzinárodného dňa žien v Spolku priateľov slovenskej kultúry v Kolárove ❖ Slávik Slovenska 2008 ❖ Hviezdoslavov Kubín ❖ Plávali, súťažili, víťazili...

Navštívila nás spisovateľka Petra Nagyová-Džerengová

Mestská knižnica v spolupráci so Spolkom priateľov slovenskej kultúry v Kolárove zorganizovala v priestoroch SPSK na Mostovej ulici besedu čitateľov slovenskej literatúry s populárnou spisovateľkou Petrou Nagyovou-Džerengovou z Bratislavy, autorkou románovej tvorby pre ženy.

MGR. ŽOFIA NAGYOVÁ

Stretnutiu samozrejme predchádzalo zháňanie publikácií štyroch románov, ktoré spisovateľka doteraz vydala, lebo naše ženy sa s ich obsahom chceli čo najlepšie oboznámiť. Pripomenúť si obsah kníh potrebovali aj tie ženy, ktoré ich čítali dávnejšie, takže exempláre, ktoré má vo svojom inventári knižnica, vôbec nestačili. Ženy ich čítali jedným dychom, aby ich mohli požičať ďalej. V rámci príprav miestností a pohostenia

dobro (2005), Za to mi zaplatíš (2006), Pozri sa na seba (2007) a Nepýtaj sa, kde som (2007). Pani Szabóová však pripomenula aj to, že spisovateľku možno viacerí poznajú z jej pôsobenia v STV ako bývalú mladučku moderátorku a redaktorku. Málokto z nás vedel, že po skončení vysokoškolských štúdií na ekonomickej univerzite stihla byť istý čas aj letuškou a pri jej relatívne mladom veku (36 rokov) je momentálne

sa stihli ženy o príbehoch jednotlivých románov medzi sebou aj porozprávať a premyslieť si témy a otázky do diskusie.

24. apríla 2008, presne v dohodnutý čas o 15. 30 hod. spisovateľka naozaj medzi nás prišla a beseda sa mohla začať. Otvorila ju Katarína Szabóová, pracovníčka knižnice MsKS, privítala p. Petru Nagyovú-Džerengovú a stručne predstavila jej štyri romány, ktoré vyšli behom troch rokov: Chcem len tvoje

matkou dvoch synov a jednej dcéry, (pričom sa nám stihla priznať, že je teraz v radostnom očakávaní štvrtého potomka). V očiach prítomných sa zračil neskrývaný obdiv voči tejto drobnej, krehkej žene, veď brala svoju rodinu, svoj talent a úspechy veľmi prirodzene, bola priama, otvorená, hotová reagovať na akékoľvek otázky.

(Pokračovanie na strane 2.)

Ekológovia na mestskom úrade

22. apríl bol Dňom Zeme. Bol to deň, keď sa na školách robia rôzne činnosti s ním súvisiace. Naša škola samozrejme nemohla byť výnimkou. V rámci aktivít tohto dňa sme my, ekológovia zo ZŠ J.A.Komenského spolu s pani učiteľkou Mgr. Valériou Kissovou, boli prijatí na MsÚ.

Napriek vtedajším rušným dňom si na nás našiel čas viceprimátor pán Imrich Árgyusi, ktorý bol zvedavý na naše súčasné a plánované aktivity. Najprv sme sa zhovárali o liste, ktorý sme poslali mestskému zastupiteľstvu. V ňom sme žiadali o zazelenenie plotov okolo kontajnerov pri kolárovskejších bytovkách popínanými rastlinami. Takéto aktivity sú zároveň snahou aj Klimatickej aliancie, ktorej členom sa naša škola už stala. Pán Árgyusi nám oznámil, že sa o tom už uvažovalo v rámci renovácie mesta. Milo nás to prekvapilo a tak sme s chuťou pokračovali v besede. Spomínali sme, čo všetko sa na našej škole zbiera a triedi a že sme členmi už spomínanej Klimatickej aliancie. Nimi môžu byť najmä mestá a preto sme sa snažili pána viceprimátora oslovíť čo najviac. Myslíme si totiž, že by bolo skvelé, keby sa jej členom stalo aj naše zelené mestečko. Dokonca máme pocit, že ho to zaujalo, keďže sa ohľadne toho pomerne veľa pypytoval. Ďalej bol zvedavý na naše vízie do budúcnosti. Porozprávali sme mu o viacerých špeciálnych aktivitách, ktoré v budúcnosti plánujeme na škole ale aj v meste. Mnohé ho zaujali a v niektorých nám prisľúbil pomoc mesta. Nakoniec náš čas vypršal a museli sme sa rozlúčiť.

Myslím, že tú hodinku na MsÚ sme strávili naozaj užitočne. Veríme, že sme pána Árgyusiho zaujali a ďalšia spolupráca našej školy a mesta bude prebiehať bez problémov a k spokojnosti oboch strán.

Katarína Lukovická,
VIII.A